

ART IN EMBASSIES
TALLINN, ESTONIA

Eric Rubinstein

***Seascape Vessel with Mardi Gras and Crimson Anemones*, 2008**

Blown glass with layered interior inclusions of glass components, 14 x 10 ½ x 6 in. Courtesy of the artist, Brooklyn, New York

***Anum merevaate, karnevali ja punaste meriroosidega*, 2008**

Mitmekihiline klaasitükke sisaldaud klaas, 35,6 x 26,7 x 15,2 cm. Kunstniku loal, Brooklyn, New York

ART IN EMBASSIES

ART in Embassies (ART) is a unique blend of art, diplomacy, and culture. Regardless of the medium, style, or subject matter, art transcends barriers of language and provides the means for the program to promote dialogue through the international language of art that leads to mutual respect and understanding between diverse cultures.

Modestly conceived in 1963, ART has evolved into a sophisticated program that curates exhibitions, managing and exhibiting more than 3,500 original works of loaned art by U.S. citizens. The work is displayed in the public rooms of some 200 U.S. embassy residences and diplomatic missions worldwide. These exhibitions, with their diverse themes and content, represent one of the most important principles of our democracy: freedom of expression. The art is a great source of pride to U.S. ambassadors, assisting them in multi-functional outreach to the host country's educational, cultural, business, and diplomatic communities.

Works of art exhibited through the program encompass a variety of media and styles, ranging from eighteenth century colonial portraiture to contemporary multi-media installations. They are obtained through the generosity of lending sources that include U.S. museums, galleries, artists, institutions, corporations, and private collections. In viewing the exhibitions, the thousands of guests who visit U.S. embassy residences each year have the opportunity to learn about our nation – its history, customs, values, and aspirations – by experiencing firsthand the international lines of communication known to us all as art.

ART in Embassies is proud to lead this international effort to present the artistic accomplishments of the people of the United States.

KUNST SAATKONDADES

Programm "Kunst saatkondades" ühendab endas ainulaadsel viisil kunsti, diplomaatiat ja kultuuri. Sõltumata vahenditest, stiilist ja teemast ületab kunst keelepiirid ja võimaldab programmil edendada suhteid rahvusvahelise kunstikeele kaudu, mis viib meid vastastikuse austuse ja erinevate kultuuride möistmiseni.

Sellest 1963. aastal tagasihoidlikult alustanud visuaaldiplomaatia valdkonda kuuluvast ettevõtmisest on nüüdseks välja arenenud kõrgetasemeline näituste programm, mille kaudu on võimalik näha enam kui 3500 originaalset kunstiteost, mis Ameerika Ühendriikide kodanikud on eksponeerimiseks välja laenanud. Neid töid näidatakse ligikaudu 200 USA saatkonna residents ja diplomaatilises esinduses üle kogu maailma. Oma teemade mitmekesisuse ja sisuga esindavad need näitused meie demokraatia üht olulisemat põhimõtet, milleks on väljendusvabadus. USA suursaadikud tunnevad uhkust nende kunstiteoste üle, mis aitavad neid suhete loomisel asukohariigi haridus-, kultuuri-, äri- ja diplomaatiaringkondadega.

Nimetatud programmi kaudu välja pandud kunstiteosed hõlmavad väga erinevaid vahendeid ja stiile alates 18. sajandi koloniaalstiilis portreedest kuni nüüdisaegsete klaasskulputuuride. Töod on saadud tänu Ameerika Ühendriikide muuseumide, galeriide, kunstnike, asutuste, ettevõtete ja eraisikutest kollektiönääride lahkuks. Nende väljapanekute kaudu on tuhandetel USA saatkondade residentse küllastavatel inimestel võimalik tutvuda meie rahvaga, selle ajaloo, kommete, väärushinnangute ja püüdlustega, kogedes vahetult seda rahvusvahelist suhtlusviisi, mida me tunneme kunstina.

Programmi "Kunst saatkondades" korraldajad on uhked võimaluse üle tutvustada Ameerika Ühendriikide kunstisaavutusi tervelte maailmale.

Introduction

Art, in any of its forms, is a most effective means of diplomacy. It needs no translation. It needs no clarification. And it needs no justification. It speaks across cultural and language barriers and breaks them down – peacefully. Works of art represent the creativity of the individual artists and the culture and society from which they come. My wife, Hallie and I are delighted to have the opportunity to bring a new American exhibition of visual art to Estonia, a country with a long tradition of creating and appreciating wonderful art of its own.

In selecting the works for the Ambassador's Residence in Tallinn, we have focused on vibrant colors, a variety of textures and materials, and on both abstract and representational works that highlight the powerful energy and diversity of American artists. Our personal love of the sea, of the waterfront, and of the emotional response to artistic expression are all reflected in our choices.

We invite you to share our fascination with each piece work in the Tallinn exhibition:

Feel the temperature and temperament of Sondra Arkin's sensual orange *Edge of Time* and the calming deep blue of *Observatory*. Walk along the peaceful shoreline of Ethel Gittlin's *Au Matin*. Taste the delicious fruit of Ellen Lindner's *Lakeside Citrus* quilt, notice how modern and exciting one of the most traditional American artistic crafts can be, and enjoy the artist's exuberance! In her blog, Ellen wrote about lending us one of her pieces: "*I hope it will brighten the Polts' days during the long dark Estonian winters.*"

John Westmark's imposing creation *Icarus II* cannot fail to impress with its large scale and brightness, while keeping you guessing as to what it represents. Hallie and I suggest you enjoy the guessing game, but let every one of your conclusions be the right one for you. We just love it, and *Icarus II* is clearly meant to stay aloft! We had the great pleasure of having Leslie Rego

and her husband Alfredo in our Residence sharing a meal with us right below her beautiful *Concentric Counterpoints*, one of our absolute favorites! Leslie is a star in every field of her life's endeavors, from ice dancing to teaching to creating beautiful art for us to enjoy. She and Alfredo explored the artistic scene of Tallinn with such gusto during their first ever visit here that we can only hope to have them back in town in the near future.

Eric Rubinstein's glass blown sea anemones put you in the water right next to these amazing sea creatures. *Seascape Vessel with Mardi Gras and Crimson Anemones* is a deep red explosion of smooth color that can transport you to a tropical sea environment, as you are standing along the edge of the Baltic Sea. And you can easily see yourself paddling there in David Ruddell's *Boat with Blue Interior* as it literally jumps out at you from the center of his creation. Robert Stackhouse rounds out our nautical theme with his massive *For Deep Swimmers*. Robert's delicately woven red silk screen Untitled connects perfectly to Eric Rubinstein's crimson glass object displayed right below it.

We round out our exhibition with two very different, but equally intensely colorful works: Susan Manspeizer's three-dimensional *In Flight*, with bright colors that shoot across the living room as if in actual motion, and *Orange Triangles*, an intensely colored wool tapestry by Mary Zicafoose that recalls the artistry of Native Americans.

Hallie and I are deeply grateful to all the artists for their generosity in lending these works for enjoyment half way around the world and to our colleague in the State Department's Office of ART in Embassies, exhibition curator Claire D'Alba, without whose knowledge, enthusiasm and professionalism we would not have been able to do any of this.

Ambassador Michael C. Polt and Mrs. Hallie L. Polt

August 2010, Tallinn

Sissejuhatus

Kunst kõigis oma vormides on ülimalt efektiivne diplomaatia vahend. Kunst ei vaja tölget, selgitusi ega õigustusi. Kunst suudab rääkida üle kultuuri- ja keelebarjääride ning lammutab need – rahumeelselt. Kunstiteosed esindavad kunstnikue loovust ning kultuuri ja ühiskonda, kust nad pärit on. Meil on abikaasa Hallie'ga väga hea meel võimaluse üle tuua uus Ameerika kujutava kunsti näitus Eestisse – maale, kus on kunsti loomise ja väärustumise pikk traditsioon.

Valides kunstiteoseid suursaadiku residentsi Tallinnas keskendumme elavatele värvidele, eriilmelistele tekstuuridele ja materjalidele ning nii abstraktsetele kui ka figuratiivsetele teostele, mis toovad esile Ameerika kunstnikve võimsa energia ja mitmekesisuse. Meie isiklik armastus mere, ranniku ning kunstilise väljenduse emotiionaalse tunnetamise vastu peegeldub meie valikus.

Kutsume teid jagama iga näitusel esitletava töö lumma:

Tundke Sondra Arkini teose „Aja piir“ tundelise oranži temperamenti ja temperatuuri ning „Vaatluspunkti“ rahustavat sügavsinist. Kõndige mööda Ethel Gittlini teose „Ühel hommikul“ rahulikku rannaäärt. Maitske Ellen Lindneri lapitekil „Tsitrus järve ärees“ kujutatud hõrke puuvilju ja märgake kui modernne ning põnev võib olla üks traditsioonilisemaid Ameerika kunstkäsitööliike. Samal ajal nautige ka kunstniku ülevoolavat energiat! Ellen kirjutas blogis oma töö meile laenuks andmisest: „Ma loodan, et see kirgastab Poltide päeva pikas pimedas Eesti talves.“

John Westmarki aukartustäratav taies „Ikaros II“ ei jäta kedagi oma suure möötmete ning eredusega külmaaks ning ergutab samal ajal vaatajat mööstatama, mida teos võiks kujutada. Soovitame Hallie'ga teil äraarvamismängu nautida, kuid jõuduks igauks just temale sobivale järelküsimusele. Meile meeldib see väga ning „Ikaros II“ on ilmselgelt möeldudki körgustesse jäälma! Meil oli suur rõõm oma residentsis vastu võtta Leslie Regot ning tema abikaasat Alfredot, et nendega koos otse tema kaunite „Kont-

sentriliste punktide“ all einestada – tema teos on üks meie lemmiktest! Leslie särab tähena igal alal, millega tegeleb: olgu selleks jäätants, õpetamine või meile nautimiseks imeilusate kunstiteoste loomine. Oma esimesel reisil Tallinna uudistasid Leslie ja Alfredo siinset kunstimaastikku sellise innuga, et meil jäab vaid loota neid siin lähitulevikus taas kohata.

Eric Rubinsteini klaasi puhutud punased meriroosid paiskavad vaataja justkui vette, otse imetabaste vee-elukate sekka. „Anum merevaate, karnevali ja punaste meriroosidega“ on sügavpunane pehme värv plahvatus, mis võib Läänemere kaldal seisva vaataja troopilisse meremaailma viia. Ning pole ka raske ennast ette kujutada sõudmas David Ruddelli „Sinise lootsikuga“, sest sõna otseses mõttes tormab see kunstiteose keskelt vaataja poole. Meie mereteema võtab kokku Robert Stackhouse oma massiivse teosega „Sügaval ujujatele“. Roberti õrnalt kootud punane siiditrükk „Nimeta“ sobitub täiuslikult selle all välja pandud Eric Rubinsteini erkpunase klaasteosega.

Me võtame oma näituse kokku kahe väga erineva, kuid võrdsest intensiivse värvikusatusega tööga: Susan Manspeizeri kolmemõõtmelise „Lendav 1109“-ga, mille eredad värvid sööstavad üle elutoa justkui tõepoolest liikudes, ning Mary Zicafoose'i loodud sügavate värvidega käsitöövaibaga „Oranžid kolmnurgad“, mis meenutab põlisameeriklaste kunsti.

Oleme Hallie'ga südamest tänulikud kõigile kunstnikele nende lahkuse eest laenata oma töid teisel pool maakera nautimiseks ning täname südamest ka meie kolleegi kuraator Claire D'Albat USA Välisministeeriumi Kunst Saatkondades osakonnast, ilma kelle teadmiste, entusiasmi ja professionaalsuseta poleks me suutnud seda kõike teha.

Suursaadik Michael C. Polt ja pr. Hallie L. Polt

August 2010, Tallinn

Sondra Arkin 1959

"Abstraction attracts me because it is the final object that is of most interest: assimilating what I see and translating that through materials, textures, composition. Every work becomes a construct, whether it is 2- or 3-dimensional in oil, encaustic or collage. Glazing, scraping, digging, forming: always working toward and from some pre-conceived grid. It is the painting as content, the abstraction of existing forms, and the aesthetic of the object that compel me.

Over the years, I have continually shifted my media, incorporating expertise from one area to the next. Knowledge builds upon knowledge – and the experiences we take from one thing builds onto another. From large, fluid watercolors in the 1980s (more organic) to labor-intensive encaustic in the present (more geometric), my focus has always been on the interplay of colors and textures.

Several years ago, in a mad rush of creation and learning, the shift took me further into mixed media constructions, eventually leading to a shift in scale – both larger work for more singular statements or smaller works for greater intimacy, or multiples that respond to the dynamics of the environment. It is very important to me that I am not defined by my media or even classified by abstraction. Some works contain more content (I find I have a lot to say), though the voice is still abstract. In any case, it all boils down to the aesthetics of color tension and structure.

It could be said that the imagery in my work is reductive: whether it is cleanly fluid or layered, poured or scraped. Even in the most simple of works, it is distilled for the moment that the viewer brings to the work. The celebration of color and surface is embodied by the structure of the grid, which is both explicit and implicit. My work stems from a belief that our lives are constructed of moments – for example, of reflection, sadness, peace, harmony and joy – and it is these moments layered upon one another that create meaning both rich and valuable."

Sandra Arkin holds a Bachelor of Fine Arts degree from Long Island University, Southampton College, and a Master of Fine Arts degree from Florida Atlantic University. Her work is in a variety of public and private collections, including the Washington, D.C. Government Art Bank Collection; Wallace King Domike & Reiskin, PLLC; and Donatelli Corporation. Arkin was nominated in 2005 for the Mayor's Arts Awards Outstanding Emerging Artist and in 2006 for the Mayor's Arts Awards Excellence in Service to the Arts. She served as Independent Curator and Project Curator for the City Hall Art Collection on behalf of the D.C. Commission on the Arts and Humanities. Arkin is deeply involved with the Washington, D.C. arts community and has participated in exhibitions throughout the United States.

Edge of Time, 2009. Encaustic on canvas and Dibond, 48 x 48 in. Courtesy of the artist, Washington, D.C.
Aja piir, 2009. Vaha, lõuend, alumiiniumkomposiit, 121,9 x 121,9 cm. Kunstniku loal, Washington, D.C.

"Abstraktsioon köidab mind, kuna huvi keskmes on lõppobjekt ise, nähtu assimileerimine ning selle ülekandmine materjalide, tekstuuride, kompositsiooni abil. Igast tööst saab konstruktsioon, olgu see kahe- või kolmemõõtmeline õlimaal, vahamaal või kollaž. Olgu tegu glasuurimise, kraapimise, uuristamise või vormimisega: töö toimub alati ette seatud raamistiku suunas ja sellest lähtudes. See on maal kui lugu, eksisteerivate vormide abstraktsioon ning objekti esteetika, mis mind paelub.

Aastate vältel olen ma pidevalt oma tehnikaid vahetanud, kandnud oskusi üle ühest tehnikast teise. Kogunenud teadmised ja kogemused rakenduvad tulevastes töödes. 1980-ndate suurtest voolavatest (orgaanilisematest) akvarellitest kuni praeguse töömahuka (geomeetrilisema) vahamaalini on minu tähelepanu keskmes olnud alati värvide ja tekstuuride vastastikune mäng.

Aastaid tagasi, hullumeelses loomise ja õppimise hoos, viis see otsing mu sügavamale segatehnika konstruktsioonide juurde, mis lõpuks viis nihkeni mastaabis – suuremad tööd erakordsemate avalduste tegemiseks, väiksemad tööd intiimsemateks teemadeks või töö jagamine mitmele lõuendile, et paremini peegeldada keskkonna dünaamikat. Minu jaoks on väga oluline, et mind ei määratletaks mu meediumite kaudu ega lahterdataks abstraktsiooni põhjal. Mõnedes teostes on rohkem sisu (arvan, et mul on, mida öelda), kuigi sõnum jäab endiselt abstraktseks. Igatahes on põhiline siiski värvipingi ja struktuuri esteetika.

Võib öelda, et minu tööde kujundid on lihtsustatud, seda nii puhtalt voolavate, kihiliste, valatud kui ka kraapimistehnikas tööde puhul. Isegi kõige lihtsamates töödes on kujundid destilleeritud selle hetke tarvis, mille vaataja teosesse toob. Võre struktuurist saab värv ja pinna ülistus, mis suudab ühtaegu olla nii ilmne kui ka kaudne. Minu töö võrsub usust, et meie elu koosneb hetkedest – näiteks möötisklustest, kurbusest, rahust, harmooniast ja rõõmust; ning kõik need hetked kihtidena üksteise peal loovad tähinduse, mis on ühtaegu nii rikkalik kui väärthuslik."

Sondra Arkinil on kunstiteadust bakalaureusekraad Long Islandi ülikoolist ja Southampton College'ist ning kunstiteaduste magistrikaad Florida Atlantic ülikoolist. Tema tööd asuvad mitmetes avalikes ja erakogudes, mille hulgas on näiteks Washingtonis asuv Riigi Kunstipank (Government Art Bank Collection), Wallace King Domike & Reiskin PLLC kunstikogu, ning Donatelli Corporation'i kogu. 2005. aastal kandideeris Arkin Washingtoni linnapea silmapaistva uue kunstniku auhinnale ja 2006. aastal Washingtoni linnapea kunstipreemiale silmapaistvate teenete eest kunsti edendamisel. Ta on töötanud sõltumatu kuraatori ning Columbia ringkonna kunstide ja humanitaarteaduste projektkuraatorina Raekoja kunstikogus. Arkin on väga tihedalt seotud Washingtoni kunstiringkonnaga ning on osalenud näitustel üle Ühendriikide.

Observatory, 2008. Oil on canvas and Dibond, 48 x 48 in. Courtesy of the artist, Washington, D.C.

Vaatuspunkt, 2008. Õli, lõuend, alumiiniumkomposit, 121,9 x 121,9 cm. Kunstniku lool, Washington, D.C.

Ethel Gittlin

"One senses that Ethel Gittlin's art is based upon realities in nature, but that does not stop the artist from becoming bold in her interpretation. As a result, the imagery becomes a bit distant from itself, as if Gittlin were recording a brave new world. This in no way lessens our understanding that she loves what she sees; one senses that she is recording a vision of nature for those who will come to it in the future, when the world's beauty may be even more threatened by human behavior. At the same time, Gittlin shows that an idiosyncratic reading of the landscape is the artist's choice, and that it enables us to see natural forms anew. Her art becomes slightly slanted in its view, charming but also challenging us to experience it as if for the first time."

– Jonathan Goodman, Contributing art critic for *Art in America*

Ethel Gittlin studied at Hunter College and the Art Students League, both in New York City. She has had solo exhibitions at the Walter Wickiser Gallery, New York City; Johnson & Johnson World Headquarters, New Brunswick, New Jersey; the New Jersey Center for Visual Arts, Summit; and Galerie Sloan, Scottsdale, Arizona, among other venues. Her work is in a variety of public and private collections, including Burroughs Development Corporation, The Blackstone Group, IBM Corporation, and the University of Hartford, West Hartford, Connecticut.

www.egittlinstudio.com

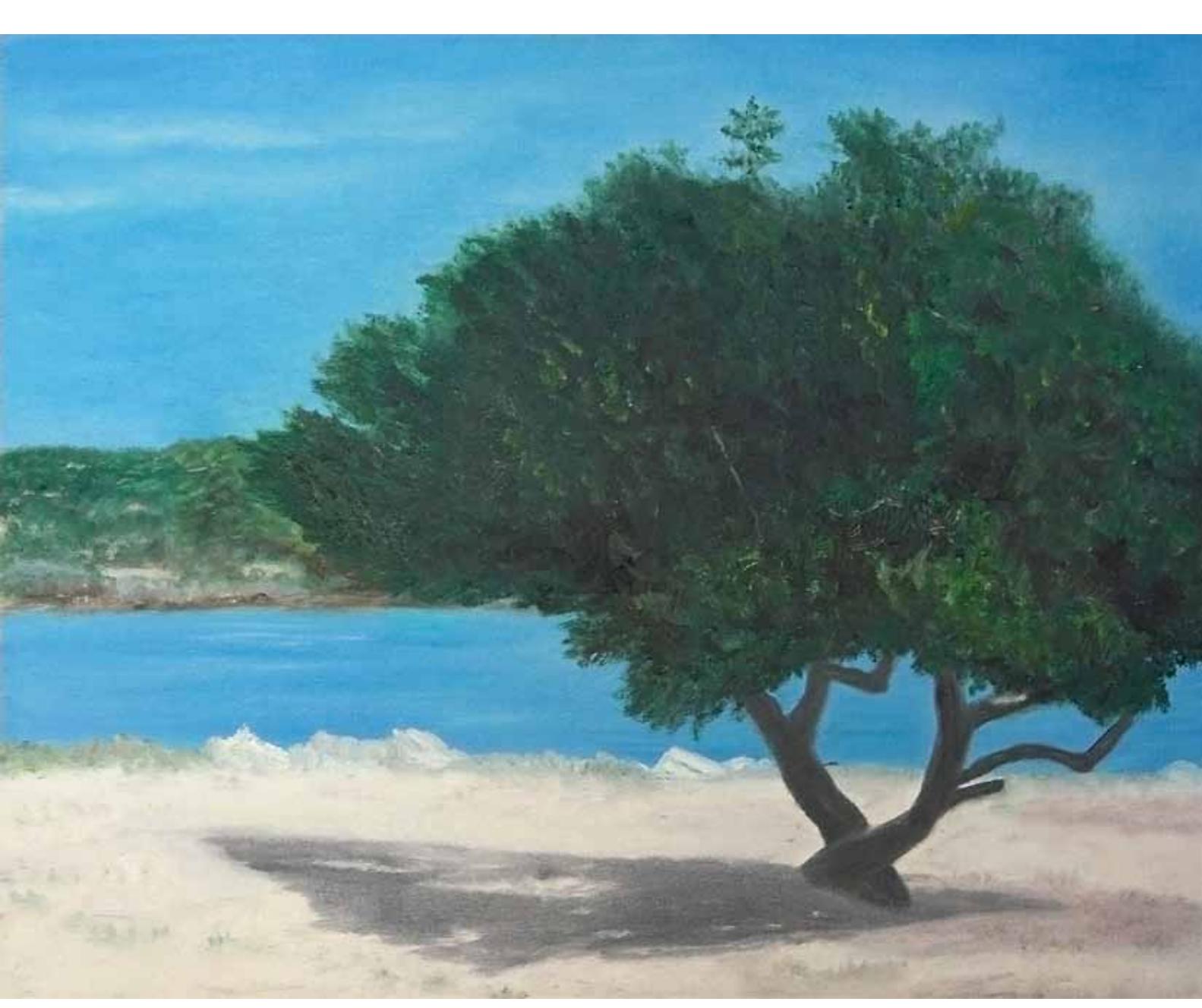
"On tunda, et Ethel Gittlini kunst põhineb looduses leiduvatel realsustel, kuid see ei takista kunstnikku oma tõlgenduses julge olema. Seetõttu kaugeneb kujundikeel veidi enesest, justkui jäädvustaks Gittlin vahvat uut maailma. See ei vähenda mingil moel meie arusaamist, et kunstnik armastab seda, mida näeb. Tundub et ta talletab looduse nägemist tuleviku jaoks, kus maailma ilu võib veelgi enam inimkäitumise töttu ohustatud olla. Samal ajal näitab Gittlin, et isikupärane maastikutõlgendus on kunstniku enese valik ning et see võimaldab meil looduslikke vorme uue nurga alt vaadelda. Gittlini kunst muutub oma vaatelt mõneti kallutatukks: völudes, kuid samas ka ärgitades meid loodust kogema justkui esmakordset."

– Jonathan Goodman, *Art in America* programmi kunstikriitik

Ethel Gittlin on õppinud Hunter College'is ja Art Students League'is, mis mõlemad asuvad New Yorgis. Gittlini isikunäituseid on olnud võimalik vaadata näiteks New Yorgis Walter Wickiseri galeriis, New Brunswickis Johnson & Johnson maailma peakorteris (New Jersey), Summitis New Jersey Kujutava Kunsti Keskuses Summitis ning galeriis Sloan Scottsdale'is (Arizona osariik). Tema tööd asuvad mitmetes avalikes ja erakogudes, nende hulgas Burroughs Development Corporationi kogus, Blackstone gruupi, IBM korporatsiooni ja Hartfordi ülikooli (West Hartford, Connecticuti osariik) kogudes.

www.egittlinstudio.com

Au Matin, 2003. Oil on canvas, 24 x 30 in. Courtesy of the artist and Walter Wickiser Gallery, New York, New York
Ühel hommikul, 2003. Õli, lõuend, 61 x 76,2 cm. Kunstniku ja Walter Wickiser Gallery loal, New York, New York

Ellen Lindner 1957

Ellen Lindner is a talented quilt artist and teacher, who is passionate about the art of quilt making. She says, "I make art quilts for the pure joy of doing so!" Known for its strong contrasts and vivid colors, her art has been shown throughout the United States, and beyond, and has been published in several magazines.

Her work is very diverse, ranging from pictorial still lifes to modernist abstracts. Although Lindner primarily employs conventional fabrics, she also uses items like window screening and produce bags. She works in a freeform collage style, while borrowing heavily from traditional quilt making techniques.

Ellen Lindner has received a variety of awards including the Artist Enhancement Grant from the State of Florida, Division of Cultural Affairs. She has had solo exhibitions at the Brevard Museum of Art and Science, Melbourne, Florida; Advent Gallery, Melbourne; and The Avenue, also in Melbourne. She has participated in group exhibitions at the Margaret Harwell Art Museum, Poplar Bluff, Missouri; and the Atlantic Center for the Arts at Harris House, New Smyrna Beach, Florida, among other venues.

www.EllenLindner.com

Lakeside Citrus, 2007. Cotton, silk, and nylon fabrics, watercolor pencils, 15 ½ x 20 ½ in. Courtesy of the artist, Melbourne, Florida
Tsitrus järve ääres, 2007. Puuvillariie, siid, naiлонriie, akvarellpliiatsid, 39,4 x 52,1 cm. Kunstniku loal, Melbourne, Florida

Ellen Lindner on andekas lapitekhnikat viljelev kunstnik ning õpetaja, kes suhtub lapitekkide valmistamise kunsti suure kirega. "Ma valmistan kunstilisi lapitekke puhtast tegemise rõõmust!" ütleb Ellen Lindner. Tema lapitekkidele on iseloomulikud tugevad kontrastid ja elavad värvid. Tema töid on eksponeeritud kõikjal Ühendriikides ja kaugemalgi, ning need on esindatud ka mitmetes ajakirjades. Lindneri töö on väga mitmekülgne, varieerudes pildilistest natüürmortidest modernistlike abstraktsioonideni.

Lindner kasutab eelkõige tavakangaid, kuid on materjalidena kasutanud ka aksnavorku ning kotiriiet. Tema meelistehnika on kollaazi vabavorm, kuid samal ajal kasutab Lindner ka märkimisväärselt palju traditsioonilisest lapitekhnikast laenatut.

Ellen Lindnerile on omistatud palju auhindu, muuhulgas Florida osariigi kultuuri- stipendium. Tema isikunäitusi on eksponeeritud Melbourne'i Brevardi Kunsti- ja Teadusmuuseumis Floridas, Melbourne'i Advent ja The Avenue galeriides. Lindner on osalenud ka ühisnäitustel, näiteks Poplar Bluffis Margaret Harwelli Kunstimuuseumis ja Atlandi Kunstikeskuse Harris House's New Smyrna Beachis Floridas.

www.EllenLindner.com

Susan Manspeizer

"I have always been fascinated by the strong relationship between the miracle of birth and the cycle of life. Realizing the nature of this life cycle experience, and the importance of women in this role, I have created a body of work called 'Tribal Art,' my own personal tribe. This body of work resonates between the ancient tradition of prayer through artifacts and the contemporary spirit of a personal feminine concept, my tribe.

The work takes on gender proportions, since woman will nurture and bring forth new life. I have employed the concept of the Rite of Passage, or 28 days to become the theme for this work. The number 28 is repeated in multiples, thus creating my personal calendar. Each piece is tightly wrapped signifying the warmth of the blanket of love in the cocoon of birth. Also included is a talisman and other artifacts to be used for personal meditation.

Historically, tribal pieces are ones that are prayed to, worshipped or celebrated. My tribal sculptures become ritual objects in a society where hope and prayers are also generated."

Susan Manspeizer holds a Bachelor of Arts degree and a Master of Arts degree from City College of New York. She has had solo exhibitions at the Walter Wickiser Gallery, New York City; New York University's Broadway Windows; and the Midland Center for the Arts in Midland, Michigan, among other venues. Her work is in numerous public and private collections, including the Wilton Library in Wilton, Connecticut; the Zimmerli Art Museum in New Brunswick, New Jersey; and the Vero Beach Museum of Art in Vero Beach, Florida.

"Mind on alati lummanud sünni ja eluringi vaheline tugev suhe. Olles mõistnud eluringi loomust ning tajunud, kuivõrd oluline roll on selles kanda naistel, lõin ma teoste kogu pealkirjaga „Höimukunst“, mis on kui minu isiklik hõim. Kogu resoneerib iidse kuju poole palvetamise traditsiooni ja tänapäevase personaalse naiselikkuse kontseptsiooni vahel.

Tööd võtavad vaatluse alla sugupoolte teema, kuna just naised on need, kes toovad ilmale uue elu. Läbiva mõtte kandjana olen kasutanud üleminekuriituse või 28 päeva ideed. Numbri 28 kordamine töödes loob nii minu isikliku kalendri. Iga teos on tihedalt kinni mässitud, tähistades armastuse kaitsvat soojust sünnikookonis. Tööde hulgas on ka talisman ja muud isiklikud mediteerimisel kasutatavad esemed.

Ajalooliselt on höimuesemeid kasutatud nende poole palvetamiseks, neid jumaldati ja ülistati. Ka minu höimuskulptuuridest saavad rituaalsed esemed ühiskonnas, kus lootusel ja palvetel on oma roll."

Susan Manspeizeril on bakalaureuse- ja magistrikraad New Yorki City College'ist. Tema isikunäitusi on olnud muuhulgas New Yorgis Walter Wickisi galeriis, New Yorgi ülikooli Broadway Windows galeriis ning Midlandi Kunstikeskuses Michigani osariigis. Tema tööd asuvad mitmetes avalikes ja erakogudes, muuhulgas näiteks Wiltoni Raamatukogu kunstikollektsioonis Connecticutis, New Brunswicki Zimmerli Kunstimuuseumis New Jersey's, ja Vero Beachi Kunstimuuseumis Floridas.

#1109 In Flight, 2009. Bent wood and paint, 40 x 18 x 12 in.
Courtesy of the artist and Walter Wickiser Gallery, New York, New York

Lendav #1109, 2009. Värv, värv, 101,6 x 45,7 x 30,5 cm
Kunstniku ja Walter Wickiseri galerii loal, New York, New York

Leslie Rego 1954

"I am a full-time studio artist. I love color, texture, and pattern, and I am constantly intrigued by the myriad combinations they can produce.

I use an assortment of hand-dyed and commercial silks, cottons, and velvet materials. Recently, I have been adding paint, trims, metallic powders, colored pencils, and fabric markers to my pieces. I am always thrilled when I combine all these elements and see a new pattern or a new shape revealed.

My award-winning work has been juried into numerous national and international exhibitions, is in private collections, and has been featured in several publications."

Leslie Rego has had solo exhibitions at the Summit Institute for the Arts, Deer Valley, Utah; the Sun Valley Center for the Arts, Idaho; and Casa Cultural Centroamericana, Antigua, Guatemala. She has lectured at the College of Southern Idaho, the Pacific Peacemakers Quilt Gild, Oberlin College, and Colorado University, to name a few venues.

"Ma olen täiskohaga ateljeekunstnik. Ma armastan värv, tekstuuri ja mustreid ning mind ei väsi paelumast lõpmatud kombinatsioonid, mida need tekitada võivad.

Ma kasutan mitmesuguseid käsitsi värvitud ja tööstuslikke siide, puuvillast kangast ning sametit. Viimasel ajal olen hakanud lisaks kasutama ka värvе, kante, metallipulbreid, värvipliiatseid ning kangamarkereid. Mind vaimustab alati, kui ma kõiki neid elemente omavahel kombineerides näen ilmumas uut mustrit või kuju.

Minu auhinnatud töid on valitud mitmetele Ühendriikide ja välismaa näitustele, neid leidub erakogudes ning need on esindatud paljudes publikatsioonides."

Leslie Rego isikunäituseid on välja pannud Summitti Kunstiinstiitut Deer Valley's (Utah osariik), Sun Valley Kunstikeskus Idahos ja Antigua Casa Cultural Centroamericana Guatemalas. Lisaks on Rego pidanud loenguid Southern Idaho College'is, Oberlin College'i "Pacific Peacemakers" Lapitekigildis ning Colorado ülikoolis.

Concentric Counterpoints, 2009. Hand-dyed and commercial cotton and silk, 41 x 41 in. Courtesy of the artist, Sun Valley, Idaho
Kontsentrilised punktid, 2009. Käsitsivärvitud ja tööstuslik puuvillarie ja siid, 104,1 x 104,1 cm. Kunstniku loal, Sun Valley, Idaho

Eric Rubinstein 1956

"Though I have studied most disciplines of glass making including kiln forming, casting, and lamp working, it was glass blowing that I kept returning to and have been primarily working with for the past 14 years. There is something intriguing about glass blowing. It requires a concentration that I can't seem to muster for anything else. When I'm at the bench, I have no choice but to give my complete and total attention to the piece I'm working on. There is an immediacy and edginess in balancing molten glass on the end of a steel pipe, and intense satisfaction in then transforming it into an object of functionality or beauty or both."

I am fascinated by the inherent properties and characteristics of glass. The variations and combinations of colors allow infinite possibilities. The ability to permanently suspend imagery and objects within the walls of a vessel is magical. The transmission of light and the nuances of shading and shadows can create depth and dimension unattainable in any other medium. One of my goals is to convey to the viewer the sense of awe and exhilaration that I experience when I create a glass object. I often consider myself the luckiest person on the planet to have found my passion and work with it every day."

Eric Rubinstein holds a Bachelor of Fine Arts degree from Queens College of the City University of New York in English literature. He has studied at the Pilchuck Glass School, Seattle, Washington; the Studio of the Corning Museum of Glass, New York; and UrbanGlass, Brooklyn, New York (formerly The New York Experimental Glass Workshop). His work has been exhibited at a variety of exhibitions, including the Smithsonian Craft Show in Washington D.C.; the American Craft Council Show in Baltimore, Maryland; and SOFA Chicago, Illinois, among other venues.

"Kuigi ma olen õppinud enamikke klaasivalmistamise tehnikaid, nende seas klaaspõletust, valamist, gaasipõleti kohal töötlemist, on klaasipuhumine see, mille juurde ma ikka ja jälle tagasi pöörduv ning viimased 14 aastat olen peamiselt just selle tehnikaga töötanud. Klaasipuhumises on midagi äärmiselt lummatavat. Selleks on vaja keskendumist, mida ma muudel puhkudel kuidagi saavutada ei suuda. Kui ma olen tööpingi taga, ei ole mul muud valikut kui kogu oma tähelepanu töösolevale esemele pöörata. Terasest piibu otsas sulaklaasi balansseerimises on kohesust ja kärsitust; samuti annab sulaklaasi tarbe- või iluesemeks (või mõlemaks) muundamine tohutu rahuldustunde.

Mind paeluvad klaasi loomupärased omadused ja karakter, välvide kombinatsioonid ja variatsioonid pakuvad lõputult võimalusi. Võimalus kujundeid ja esemeid jäädavalt klaaskesta sisse tarduma panna on maagiline. Valguse edasikandumise ning varju ja varjutamise nüansidega on võimalik luua sügavust ja mõõtmeid, milleni ükski teine materjal ei küüni. Üheks minu eesmärkidest on kanda vaatajani vaimustuse ja joovastuse tunne, mida ma ise klaaseset luues kogen. Tihtilugu pean ma ennast maailma kõige õnnelikumaks inimeseks, sest olen leidnud oma kire ning saan sellega tegeleda iga päev."

Eric Rubinsteinil on New Yorgi City University Queens College'ist bakalaureusekraad inglise kirjanduses. Lisaks on ta õppinud Seattle's Pilchucki Klaasikoolis (Washingtoni osariik), New Yorgis Corningi Klaasimuuseumi studios ning New Yorgi osariigis Brooklynis UrbanGlassis (varasem New Yorgi Eksperimentaalse Klaasi Koda). Tema töid on eksponeeritud mitmetel näitusel, muuhulgas ka Smithsoni kunstkäsitöö näitusel Washingtonis, Marylandi osariigis Baltimore'i Ameerika Käsitöönõukogu näitusel ning Chicago SOFA galeriis Illinoisi osariigis.

***Seascape Vessel with
Mardi Gras and Crimson
Anemones*, 2008**

Blown glass with layered
interior inclusions of glass
components, 14 x 10 ½ x 6 in.
Courtesy of the artist,
Brooklyn, New York

***Anum merevaate,
karnevali ja punaste
meriroosidega*, 2008**

Mitmekihiline klaasitükk
sisaldaav puhutud klaas
35,6 x 26,7 x 15,2 cm
Kunstniku loal,
Brooklyn, New York

David Ruddell 1954

Growing up, David Ruddell was surrounded by constant building amid the growth of California's suburbs. The materials of home construction were plywood, concrete, Douglas fir, and paint. "I think these materials are beautiful," says Ruddell, "and I try to use them in a meditative manner." Ruddell explores his own mythology for the journey of life by using the boat form as a metaphor for the passage of the human vessel through time. The physical representation of this symbol is meant to signify the choices we make in our lives. Ruddell utilizes a palette of rich blues, reds, and yellows, in natural tones that evoke a symbolic landscape.

David Ruddell's work is in the collections of the Smithsonian American Art Museum's Renwick Gallery, Washington, D.C.; The di Rosa Preserve in Napa, California; and the Oakland Museum of California, as well as many private collections.

Kasvanud üha laienevates California äärelinnades, ümbritsesid David Ruddelli pidevad ehitustööd. Elamute ehitamisel kasutati vineeri, betooni, ebatsuuga puitu ning värvte. "Minu jaoks on need materjalid ilusad," ütleb Ruddell, "ning ma üritan neid meditatiivsel moel kasutada." Ruddelli teos uurib tema enda loodud eluräännakute mütoloogiat, kasutades paadi kuju inimest läbi aja viiva teekonna metafoorina. See füüsiliselt avalduv sümbol on mõeldud tähistama valikuid, mida me elus teeme. Ruddell kasutab rikkalikke naturaalseid siniseid, punaseid ja kollaseid toone, mis manavad silme ette sümboolse maastiku.

David Ruddelli tööd asuvad Ameerika Smithsoni Kunstmuuseumi Renwicki galeriis Washingtoni osariigis, California osariigi di Rosa kaitsealal Napas, California Oaklandi Muuseumis ning samuti paljudes erakogudes.

Boat with Blue Interior, 2006

Mixed media, 41 x 45 x 7 in.

Courtesy of the artist, Oakland, California

Lootsik sinise sisemusega, 2006

Segatehnika, 104,1 x 114,3 x 17,8 cm

Kunstniku lool, Oakland, California

Robert Stackhouse 1942

Born in New York, Robert Stackhouse received a Master of Fine Arts degree from the University of Maryland, College Park. He has held visiting artist positions at the School of The Art Institute of Chicago, Illinois; the Portland Center for the Visual Arts, Oregon; Ohio State University, Columbus; University of the Arts, Philadelphia, Pennsylvania; San Antonio Art Institute, Texas; and the Cleveland Institute of Art, Ohio.

Stackhouse uses archetypal subjects such as the Viking ship or the A-frame house to explore themes of passage, transition, and spirituality. His compositions are at once ancient and modern, crafted and ephemeral. They manifest an evocative openness, inviting each viewer to become part of the piece.

www.printdealers.com

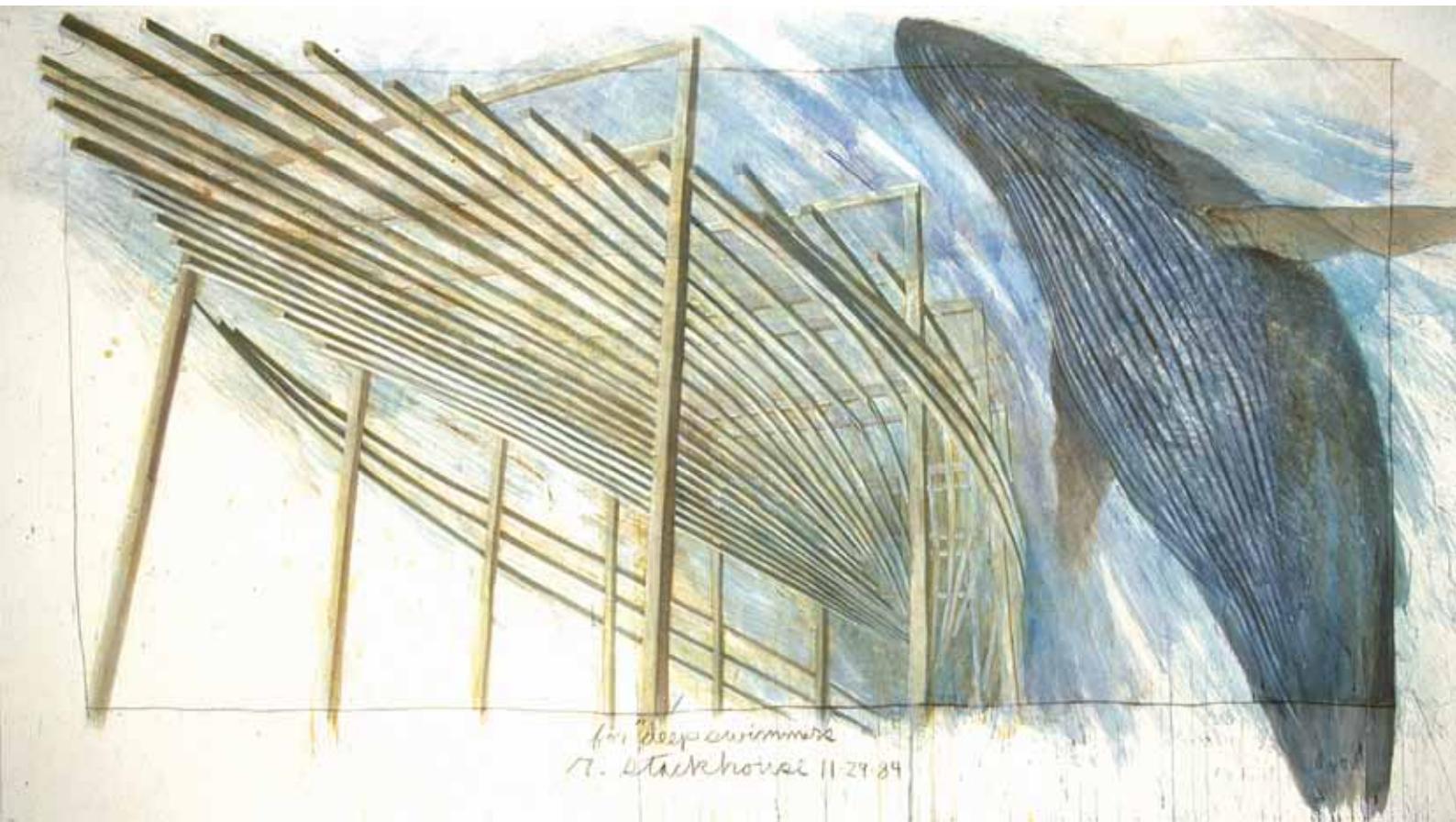
Robert Stackhouse on sündinud New Yorgis ning saanud kunstiteaduste magistrikaadi Marylandi ülikoolist College Parkis. Ta on olnud külaliskunstnik Chicago Kunstiinstituudis Illinoisi osariigis, Oregonis Portlandi Kujutava Kunsti Keskkuses (Ohio osariik), Columbuse linnas State University's, Philadelphia Kunstiülikoolis Pennsylvaniias, San Antonio Kunstiinstituudis Texases ning Cleve-landi Kunstiinstituudis Ohios.

Stackhouse kasutab oma otsingutes arhetüüpseid teemasid, näiteks viikingilaeva või traditsioonillist terava viilkatusega maja, et uurida edasimineku, rändamise ja vaimsuse teemasid. Tema kompositsioonid on korraga iidsed ja kaasaegsed, meisterlikult viimistletud ja kiirtöö. Need tekitavad tunde avatusest, kutsudes sellega iga vaatajat olema osa teosest.

www.printdealers.com

For Deep Swimmers, 1984
Watercolor and charcoal on paper mounted on linen, $61 \frac{5}{16} \times 108 \frac{5}{16}$ in.
Courtesy of the Belger Foundation, Kansas City, Missouri

Sügaval ujujatele, 1984
Akvarell, süsi, paber, linane lõuend, $155,7 \times 275,1$ cm.
Belger Foundationi loal, Kansas City, Missouri

Robert Stackhouse

Untitled, 1989. Silkscreen, 35 x 27 ½ in. Courtesy of the Foundation for Art and Preservation in Embassies, Washington, D.C.
Nimeta, 1989. Siiditrükk, 88,9 x 69,9 cm. "Foundation for Art and Preservation in Embassies" lool, Washington, D.C.

"Each painting begins with store-bought paper sewing patterns applied directly to the canvas, establishing a graphic metaphor between the diagrammatic instructions of garment making and the engineered schematics of 'flying machines.'

The fragile paper patterns reinterpreted as 'aircraft' present a dichotomy between male and female stereotypes. Sewing, clothing, fashion, fragility are typically female; whereas machines, aircraft, diagrams, strength are typically male ... delicacy versus the boy toy.

This work also embodies a partial narrative in that the viewer is denied a conclusion. Are the depicted forms coming together or falling apart? Are they rising or descending? Are they aircraft, kites, sails, or figures? Are they male or female – strong or fragile? Are they made of paint, or paper? And lastly, are they warnings, or celebrations?"

John Westmark presently lives and works in Gainesville, Florida. He holds a Bachelor of Fine Arts degree from the Kansas City Art Institute, Missouri, and a Master of Fine Arts degree from the University of Florida, Gainesville. Westmark's work resonates with collectors, critics, and curators, earning him a position on the list of artists to watch for museums and art institutions worldwide.

www.johnwestmark.com

Icarus II, 2008. Acrylic, paper sewing patterns, and thread on canvas, 107 x 80 in. Courtesy of the artist, Gainesville, Florida
Ikaros II, 2008. Akrüül, lõikelehed, lõng, lõuend, 271.8 x 203.2 cm. Kunstniku loal, Gainesville, Florida

"Iga maal algab paberist lõikelehtedest, mis kinnitatuna lõuendile loovad graafilise metafoori diagrammina näivate ömblusuhiiste ning lennumasinate ehitusjooniste vahel.

Haprad paberkuundid, mis saavad uue tõlgenduse lennukitena, toovad esile dihphotoomia mehe ja naise stereotüüpide vahel. Ömblemine, riided, mood, haprus on tüüpilised naiselikud oma-dused, samas kui masinad, lennukid, diagrammid, jõulitus on tüüpiliselt mehelikud. Haprus vastukaaluks mehisusele.

See teos on ka mõneti narratiivne, kuna vaatajale ei pakuta lõplikku lahendust. Kas kujutatud vormid liiguvad üksteise suunas või eemalduvad üksteisest? On nad laskuvad või tõusvad? Kas kujutatud on lennukeid, lohesid, purjeid või figuure? On need mees- või naisfiguurid, tugevad või õrnad? On need värvitud või paberist? Ning viimaks, on need hoiatused või ülistus?"

John Westmark elab ja töötab hetkel Florida osariigis Gainesville'is. Tal on kunstiteaduste bakalaureusekraad Kansas City Kunsti-instituudist (Missouri osariik) ning kunstiteaduste magistrikraad Florida Gainesville'i ülikoolist. Westmarki tööd leiavad vastukaja kollektionsääridelt, kriitikutelt ja kuraatoritelt, asetades ta kunst-nike hulka, kellel hoiavad silma peal muuseumid ja kunstiorgani-satsioonid kogu maailmas.

www.johnwestmark.com

Next page:

Mary Zicafoose 1950

Known for ethnically inspired textiles, Mary Zicafoose is one of a handful of fiber artists who reinterprets ancient techniques of Ikat into a modern context. The recipient of awards such as the Fiber Master Celebrated Weaver Award, Zicafoose is co-director of the American Tapestry Alliance, a board member of the Robert Hillestad Textiles Gallery at the University of Nebraska, Lincoln, and a board member of RugMark International/GoodWeave. She is a frequent keynote speaker and lecturer for textile organizations such as the American Craft Council, the Surface Design Association, and the Handweavers Guild of America.

Zicafoose has exhibited nationally and internationally in both solo and group shows, with upcoming venues including the Museum of Nebraska Art (MONA), Kearney, and the 13th International Triennial of Tapestry at The Central Museum of Textiles in Lodz, Poland. Her work is featured in numerous private and permanent collections such as the San Jose Museum of Quilts & Textiles, California; the Bemis Center for Contemporary Arts, Omaha, Nebraska; and the Museum of Nebraska Art. The artist maintains her studio in Omaha, and leads workshops at her rural retreat in Pahuk, a sacred spiritual ground for the Pawnee Native American tribe, located on the Platte River in Cedar Bluffs, Nebraska.

www.maryzicafoose.com

Mary Zicafoose, kes on tuntud etniliste mõjutustega tekstiilide poolest, on üks vähestest kangakunstnikest, kes tänapäevases kontekstis iidseid Ikat tehnikaid kasutavad. Zicafoosele antud auhindade hulgast leiab näiteks Fiber Masteri tunnustatud kangakuduja auhinna, lisaks on ta Ameerika Vaibakunsti Liidu kaasdirektor, Lincoln linnas asuva Nebraska Ülikooli Robert Hilles-tadi tekstiilgalerii juhatuse liige ning organisatsiooni RugMark International/GoodWeave juhatuse liige. Zicafoose on ka sage külalisesineja ja lektor tekstiiliorganisatsioonides nagu Ameerika Käsitöönökogu, Surface Design Association ja Ameerika Kangrute Gild.

Zicafoose on oma teoseid eksponeerinud kodu- ja välismaal, seda nii isiku- kui grupinäitustel. Eelseisvate näitusepaikade hulgas on Kearneys asuv Nebraska Kunstimuuseum MONA ning XIII rahvusvahelise vaibakunsti triennaali raames Lodzi Tekstiilimu-seum Poolas. Tema tööd on esindatud arvukates erakogudes ning püsikollektiionides, näiteks California osariigi San Jose Lapitekkide ja Tekstiilide Muuseumis, Omahas Bemise Kaasaegse Kunsti Keskuses (Nebraska osariik) ning Nebraska Kunstimu-seumis. Kunstnikul on stuudio Omahas ning ta juhendab õpitube oma maakodus, mis asub sealse Platte'i jõe ümbruses elavate Pawnee põlisameeriklaste jaoks pühas paigas.

www.maryzicafoose.com

Mary Zicafoose

Orange Triangles, 2008

Hand dyed wool on linen warp, weft face

Ikat tapestry, 67 x 28 in.

Courtesy of the artist, Omaha, Nebraska

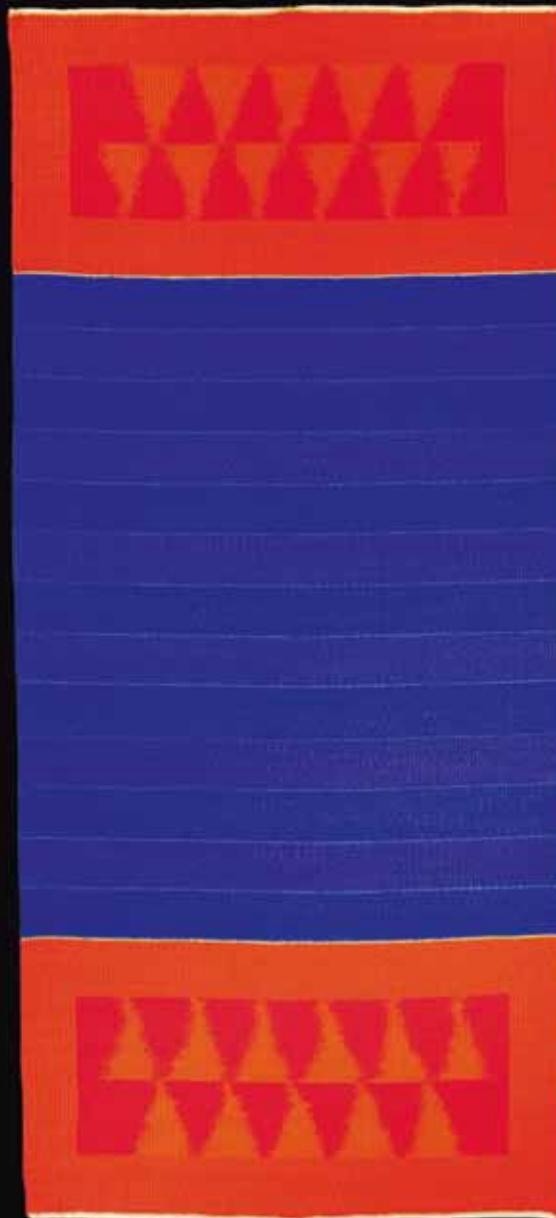
Oranžid kolmnurgad, 2008

Kätsitsi värvitud villane lõng, lõimelõuend,

Ikat tehnikas kudepindne gobeläään

170,2 x 71,1 cm

Kunstniku loal, Omaha, Nebraska

Acknowledgments

Washington

Claire D'Alba, Curator
Jamie Arbolino, Registrar
Marcia Mayo, Senior Editor
Sally Mansfield, Editor
Amanda Brooks, Imaging Manager and Photographer

Tallinn

Nele Aiaots and Jane Susi, Translators

Vienna

Nathalie Mayer, Graphic Designer

Tänusõnad

Washington

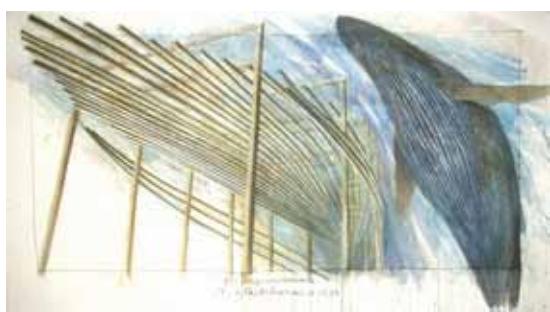
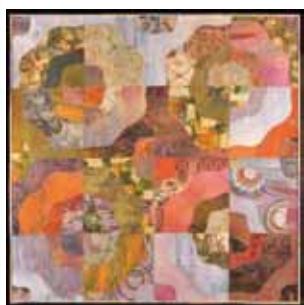
Claire D'Alba, kuraator
Jamie Arbolino, arhivaar
Marcia Mayo, peatoimetaja
Sally Mansfield, toimetaja
Amanda Brooks, kujundaja ja fotograaf

Tallinn

Nele Aiaots ja Jane Susi, tõlkijad

Vienna

Nathalie Mayer, graafiline kujundaja

GPS Designed, produced and printed by Global Publishing Solutions

Published by ART in Embassies | U.S. Department of State, Washington, D.C. | September 2010